

Peticijų komitetas

2015/2095(INI)

26.10.2015

NUOMONĖ

Peticijų komiteto

pateikta Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komitetui

dėl padėties Viduržemio jūros regione ir būtinybės vadovautis holistiniu ES
požiūriu į migraciją
(2015/2095(INI))

Nuomonės referentė: **Marlene Mizzi**

PA_NonLeg

PASIŪLYMAI

Peticijų komitetas ragina atsakingą Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

1. teigiamai vertina Komisijos išsipareigojimą imtis priemonių reaguojant į precedento neturinčią krizę Viduržemio jūros regione ir gerinti migracijos valdymą visais jos aspektais – tai turėtų būti daroma stiprinant migracijos politiką ir priimant strateginę Europos migracijos darbotvarkę; taip pat atsižvelgdamas į tai atkreipia dėmesį į griežtą visuomenės protestą dėl migracijos politikos trūkumų; laikosi nuomonės, kad turėdama pakankamai išteklių ir nedelsiant visavertiškai įgyvendinama Europos migracijos darbotvarkė būtų svarbus pirmas žingsnis gelbstint žmonių gyvybes, suteikiant galimybes naudotis tarptautine apsauga, siekiant sąžiningo pasidalijimo atsakomybe ir solidarumo, taip pat ištaisant dabartinės sistemos trūkumus; ragina Komisiją rengiant būsimą migracijos politiką aktyviai įtraukti Parlamentą ir atsižvelgti į jo rekomendacijas, taip pat vykdant teisėkūros procesą konsultuotis su visais atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais, įskaitant tarptautines organizacijas, pavyzdžiui, JTVPK ir migrantų bei pabėgėlių organizacijas;
2. pažymi, kad ES piliečiai yra pateikę daugybę peticijų, kuriose minimos pačios įvairiausios problemos, susijusios su krize Viduržemio jūros regione ir tragiškai jūroje prarastomis gyvybėmis, ir prašo Europos Sąjungos nedelsiant ir ryžtingai imtis veiksmų siekiant pagerinti padėtį ir atsisakyti visos neteisėtos praktikos, kuria pažeidžiamos žmonių teisės ir teisinės valstybės principas; pabrėžia, kad bendrai peticijų pateikėjų skundai susiję su: Europos prieglobsčio ir migracijos *acquis* įgyvendinimo trūkumais ir galiojančio Dublino III reglamento neveiksmingumu; nuoseklios ES migracijos politikos trūkumu ir tuo, jog nepavyko pritaikyti solidarumo principo, todėl valstybėms narėms, į kurias atvyksta imigrantai, teko neproporcinga našta; pagrindinių teisių pažeidimais, dėl kurių pabėgėliai priverstinai gražinami į jūrą, atsisakoma juos priimti ir jie neteisėtai išsiunčiami vietoje; taip pat su poreikiu dėti daugiau pastangų Europos lygmeniu siekiant kovoti su ksenofobija ir netolerancija ir remti migrantų, prieglobsčio ieškotojų ir pabėgėlių teises, remiant jų integraciją į ES;
3. pabrėžia, kad, atsižvelgdamas į pastarojo meto tragedijų mastą ir neraminantį neteisėto migrantų atvykimo ir mirčių jūroje reiškinio plitimą (JT duomenimis per pirmus šešis 2015 m. mėnesius atvyko daugiau kaip 100 000 asmenų), ES ir valstybės narės nebegali būti stebėtojomis – jos turi priimti atsakomybę, politiškai tvirtai pradėti diskusiją, imtis konkrečių veiksmų ir priemonių, kad būtų visapusiškai remiama Komisijos migracijos darbotvarkė;
4. ragina valstybes nares tarpusavyje pripažinti sprendimus dėl prieglobsčio ne tik tais atvejais, kai sprendimas neigiamas, bet ir tais atvejais, kai prieglobstis suteikiamas, taip tinkamai įgyvendinant SESV 78 straipsnio 2 dalies a punktą, kuriame raginama sukurti visoje Sąjungoje galiojantį vienodą prieglobsčio prašytojų statusą;
5. pabrėžia, kad veiksmai, kurių imsis ES, įskaitant įvairias jos įstaigas ir agentūras, turi būti nuolat stebimi ir vertinami atsižvelgiant į esamas aplinkybes ir, prireikus, pritaikomi ar sutvirtinami siekiant užtikrinti, kad valstybės narės visiškai perkeltų bendrą Europos prieglobsčio sistemą, kad prieglobsčio sistema būtų geriau valdoma ir būtų siekiama

labiau praktinių ir apčiuopiamų formų solidarumo, sąžiningo pasidalijimo atsakomybe ir pagarbos pagrindinėms teisėms;

6. ragina ES toliau stiprinti operaciją „Triton, kad ji pasiektų operacijos „Mare Nostrum“ mastą; ragina Komisiją nuolat teikti finansinę paramą ir skaidriai stebėti FRONTEX ir jo veiklą bei veiklos išlaidas;
7. pabrėžia, kad informacijos apie migracijos jūros keliais, kur kertasi ES ir Afrikos valstybių sienos, srautus ir ypatumus stebėsena, rinkimas ir analizė turi būti tobulinama ir koordinuojama taikant centralizuotą ES migracijos valdymo mechanizmą, kuriuo naudojantis būtų reguliariai rengiamos vertinimo ataskaitos, taip pat stiprinamas nuoseklumas, planavimas ir krizių valdymas: tai padėtų aktyvuoti ES lygmens išankstinio perspėjimo sistemą ir, kilus migracijos krizei ateityje, skubiai reaguoti;
8. ragina ES ir valstybes nares skubiai parengti visapusišką Europos migracijos ir prieglobsčio politiką, pagrįstą pagarba žmogaus teisėms ir orumui, tarptautiniais standartais ir vertybėmis, kuriomis vadovaujasi ES, taip pat ES pagrindinių teisių chartijoje įtvirtintomis teisėmis; pabrėžia, kad būtina konkrečiai įgyvendinti Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 80 straipsnį, kuriame tvirtinama, kad Sąjungos politikai taikomas solidarumo ir teisingo atsakomybės pasidalijimo tarp valstybių narių principas, įskaitant finansinius padarinius; pabrėžia, kad Europos ir nacionalinė politika migracijos klausimu turi būti visiškai suderinta su 1951 m. Jungtinių Tautų konvencija dėl pabėgėlių statuso ir jos papildomu protokolu, taip pat laikytis negražinimo principo;
9. perspėja dėl to, kad daugėja neteisėto išsiuntimo vietoje atvejų, pavyzdžiui, prie Maroko sienos, esančios Ispanijos teritorijose Seutoje ir Meliljoje, ir griežtai nepritaria tokiai praktikai, nes ji prieštarauja žmogaus teisėms ir teisinės valstybės principui; atkreipia dėmesį į priverstinio išsiuntimo į trečiąsias šalis, kurios nėra kilmės šalys, atvejus, kai neturintys dokumentų žmonės netenka galimybių iš šių trečiųjų šalių išvykti;
10. reiškia susirūpinimą dėl didelio per Viduržemio jūrą keliaujančių vaikų, įskaitant nelydimus nepilnamečius, skaičiaus; jie yra itin pažeidžiami; ragina ES ir valstybes nares laikytis vaiko interesų užtikrinimo principo, taip pat poreikio užtikrinti tinkamą elgesį su jais ir galimybę naudotis vaikams palankiomis prieglobsčio procedūromis, vengti perkelti nelydimus nepilnamečius, išskyrus atvejus, kai tai daroma jų interesais, ir atsižvelgti į šeimos sujungimo galimybes bei vaiko saugumą;
11. atkreipia dėmesį į tai, jog į Komisijos darbotvarkę įtrauktos svarbios priemonės, ypač skirtos gelbėti žmonių gyvybes, reaguoti į sudėtingą padėtį, kovoti su neteisėto žmonių gabenimo tinklais ir spręsti esminių migracijos priežasčių klausimą, tačiau pabrėžia, kad ši Komisijos darbotvarkė dabartinio žmonių srauto nesustabdys ir kad nemažam skaičiui žmonių, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, skubiai būtinas visos ES nuolatinis perkėlimo Europos Sąjungoje mechanizmas, kuriame privalomai dalyvautų visos valstybės narės; laikosi nuomonės, kad privalomas perkėlimo Europos Sąjungoje mechanizmas valstybėse narėse turi pradėti veikti greitai ir automatiškai remiantis teisingais, aiškiais, objektyviais, įvertinamais ir pripažintais kriterijais, tuo pačiu kuo labiau atsižvelgiant į pabėgėlių pageidavimus;
12. teigiamai vertina Komisijos pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl nuolatinio perkėlimo mechanizmo, kurio teisinis pagrindas yra SESV 78 straipsnio 2 dalis,

ir tai, kad per rugsėjo mėnesį vykusius Teisingumo ir vidaus reikalų tarybos posėdžius valstybių narių ministrai sugebėjo susitarti dėl 40 000 žmonių, kuriems aiškiai reikia tarptautinės apsaugos, skubaus perkėlimo ES viduje iš Italijos ir Graikijos ir dėl papildomo 120 000 žmonių perkėlimo; ragina Komisiją ir valstybes nares įvertinti, Tarybos direktyvos 2001/55/EB dėl minimalių normų, suteikiant perkeltiesiems asmenims laikiną apsaugą esant masiniam srautui nuostatas, ypač jos 20 konstatuojamosios dalies nuostatas, tačiau primena, jog atsižvelgiant į tai, kad direktyva niekada nebuvo taikoma, Komisija turi pateikti persvarstytas jos nuostatas, siekdama geriau įgyvendinti ES solidarumo mechanizmą ir pradėti taikyti greito, saugaus ir teisėto reagavimo į pabėgėlių krizes priemonę; atsižvelgdamas į tai taip pat ragina aiškiai apibrėžti, kas yra masinis pabėgėlių antplūdis;

13. pabrėžia, kad vienas iš pagrindinių ES migracijos politikos disbalansų susijęs su skirtumu tarp šalių prie ES išorės jūrų ir sausumos sienų, susiduriančių su padidėjusiu žmonių, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, antplūdžiu, ir šalių ES viduje, pavyzdžiui, Vokietijos ir Švedijos, kurios 2014 m. gavo 43 proc. prieglobsčio ES prašymų; todėl ragina valstybes nares ir Komisiją užtikrinti prasmingą Dublino III reglamento peržiūrą siekiant sušvelninti staigų ir neproporcingai didelį migracijos spaudimą, daromą vis daugiau valstybių narių, ypač valstybėms narėms prie išorinių ES sienų, kurios kiekvieną dieną tiesiogiai susiduria su migrantų srautais, nesukeliant grėsmės Sąjungos išorės sienų saugumui;
14. laikosi nuomonės, kad legali migracija yra ne socialinė ir ekonominė našta, o galimybė, galinti teigiamai prisidėti prie visuomenės, ir kad plėtojant teisėtus būdus patekti į ES būtų palengvinta kova su nusikalstamomis žmonių gabenimo tarpininkų grupuotėmis ir sumažintas žuvusių jūroje skaičius; todėl pabrėžia, kad žmonėms, kuriems reikia tarptautinės apsaugos, turėtų būti sudaromos galimybės pateikti į ES saugiai ir teisėtai; pabrėžia, kad reikalinga privalomo perkėlimo į ES programa, pagal kurią būtų galima perkelti nemažai pabėgėlių, ir ragina ES ir valstybes nares pasinaudoti esamais teisės aktais užtikrinamomis galimybėmis, parengti kitas priemones, struktūruotus mechanizmus ir skaidrias bei prieinamas procedūras, kad būtų galima patekti į ES, pavyzdžiui, išduoti humanitarines vizas ES ambasadose ir konsulinėse įstaigose, veikiančiose kilmės ar tranzito šalyse;
15. ragina ES, valstybes nares ir šalis kandidates parengti tarptautinę dialogo ir visapusiškos diskusijos migracijos klausimais su trečiosiomis – kilmės ir tranzito – šalimis sistemą siekiant užtikrinti daugiau solidarumo bei bendradarbiavimo su ES ir spręsti esminių migracijos priežasčių problemą; atsižvelgdamas į tai palankiai vertina, kad Valetos aukščiausiojo lygio susitikimas, planuojamas 2015 m. lapkričio mėn., vyks artimai bendradarbiaujant su partnerėmis Afrikoje; jo pagrindu ateityje bus sudaromi bendrieji susitarimai siekiant kovoti su migracijos priežastimis; ragina Komisiją ir valstybes nares toliau skatinti konfliktų kilmės šalyse sprendimą, sutvirtinti tranzito šalių gebėjimus ir užtikrinti, kad lėšos būtų teikiamos tinkamiems projektams; tai užkirs kelią žmonių ir gamtinių išteklių išnaudojimui ir pagerins, sveikatą, švietimą, pramonę ir infrastruktūrą siekiant kurti darbo vietas ir gerinti galimybes, kad migrantų kilmės šalyse būtų galima oriai gyventi;
16. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad Gražinimo direktyva būtų įgyvendinama laikantis procedūrų, standartų ir pagrindinių žmogaus teisių; tai padėtų Europai užtikrinti

žmogišką ir orų elgesį su grąžinamais asmenimis, nepažeidžiant negrąžinimo principo; ragina ES ir valstybes nares ypatingą dėmesį skirti atvejams, susijusiems su prieglobsčio prašymais dėl politinio persekiojimo, siekiant užkirsti kelią asmenų, kurių žmogaus teisės gali būti pažeidžiamos jų kilmės arba trečiosiose šalyse, grąžinimui;

17. ragina ES ir valstybes nares toliau tvirtinti jau galiojančius bendruosius susitarimus, pavyzdžiui, Europos kaimynystės politiką, Chartumo bei Rabato procesus; pabrėžia, kad reikia skirti pakankamai dėmesio ilgalaikių pabėgėlių padėties klausimui, nes jei jis bus nesprendžiamas, nereguliarūs ir gyvybei pavojingi plaukimo per Viduržemio jūrą atvejai gali tęstis ir jų vis daugėti;
18. apgailestauja, kad kai kuriose valstybėse narėse vadovaujant tam tikriems pabėgėlių priėmimo centrums buvo nemažai sukčiavimo ir administracinių pažeidimų, kurie dažnai buvo daromi dalyvaujant organizuoto nusikalstamumo atstovams, taigi tiek netinkamai panaudotos ES lėšos, tiek dar labiau pablogintos migrantų gyvenimo sąlygos ir jų žmonių teisių apsauga;
19. ragina ES ir visas valstybes nares užkirsti kelią sienų statybai, nugriauti esamas sienas ir nutraukti visą bendradarbiavimą, kurio tikslas – padėti statyti sienas trečiosiose šalyse siekiant neleisti pabėgėliams ir migrantams pasiekti ES ar kitų teritorijų;
20. ragina valstybes nares parengti nacionalines integracijos rėmimo programas, skirti pakankamus išteklius ir paramą bei gerinti Bendrųjų pagrindinių imigrantų integracijos politikos principų taikymą ES; ragina Komisiją stiprinti nacionalinių informacijos apie integraciją centrų tinklo ir Europos integracijos forumo, kaip dialogui skirtų platformų, vaidmenį, siekiant užtikrinti geresnę integraciją ir daug žadančios praktikos mainus tarp valstybių narių;
21. ragina ES ir valstybes nares įgyvendinti veiksmingas priemones, kuriomis būtų siekiama kovoti su augančia homofobija ir neapykantos nusikaltimais ir kurios būtų pagrįstos švietimu bei prevencija, taip pat numatyti sankcijas už visų formų smurtą ir diskriminaciją, įskaitant neapykantos kalbą.

GALUTINIO BALSAVIMO NUOMONĘ TEIKIANČIAME KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	15.10.2015
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 23 -: 0 0: 3
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Marina Albiol Guzmán, Margrete Auken, Beatriz Becerra Basterrechea, Soledad Cabezón Ruiz, Pál Csáky, Eleonora Evi, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Svetoslav Hristov Malinov, Notis Marias, Edouard Martin, Marlene Mizzi, Julia Pitera, Gabriele Preuß, Sofia Sakorafa, Yana Toom, Bodil Valero, Jarosław Wałęsa, Cecilia Wikström
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai	Jérôme Lavrilleux, Michèle Rivasi, Ángela Vallina, Axel Voss
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai (200 straipsnio 2 dalis)	Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Emilian Pavel, Vladimir Urutchev, Julie Ward